

OSKAR OBSERVERAR

Oskar Sternulf: När allting spårar ur...

OSKAR STERNULF

Det här måste vara ett ämne som det väldigt ofta har skrivits om i tidningarna och på internet, livligt diskuterats om över middagar och som på något sätt alltid förenar främlingar med varandra.

Jag talar naturligtvis om hur det är att åka tåg i Sverige och vad som sker när det inte flyter på som det ska. När jag skulle hem till mina föräldrar i "staun" (Karlskrona) över påsken fick jag uppleva en mindre trevlig resa och vad är då inte bättre än att vara krönikör och få skriva av sig om allting som skedde.

För en gångs skull var jag på plats i god tid och såg med en gång att någonting var fel. Det var som en stor myrstack med människor irrandes omkring SJ-personal med neonfärgade västar.

Jag gick fram till tågtidstavlan och såg att i princip alla tåg var försenade mellan 30 minuter och 2,5 (!) timme. Vårt tåg stod det ingenting nytt om och var dessutom det enda som saknade spår. Redan där var det oroväckande.

Det mest komiska var att ett annat tåg, som skulle till samma slutstation som vi, och som skulle ha gått en timme tidigare, fortfarande var kvar på perrongen. Jag räknade alltså med en kraftig försening tack vare slutledningsförmågan.

Efter en stund kom det en högst personlig, varm och inlevelsefull (...) datorröst, som informerade om att det var signalfel som orsakade de kraftiga förseningarna. Jag har sedan länge funderat på varför de döper alla fel, som sker i tågtrafiken, till just signalfel. Det är kanske tillräckligt ospecifikt, men samtidigt har det något att göra med den tekniska faktorn, som den mänskliga faktorn inte kan göra så mycket åt antar jag.

Kors i taket fick vi reda på att vi bara skulle bli sena med tjugominuter och vi kunde läsa av spårets nummer ungefär två minuter innan tåget skulle gå. En del blev lagom panikslagna, men många av oss lunkade mot rätt perrong, då vi visste att alla inte kommer ombord samtidigt, hinner lägga in allt bagage och sätta sig på två minuter.

När alla till slut hade kommit till rätt perrong, stod tåget där, men ingen öppnade. Det lyste i tåget, men vi kunde dock inte se någon personal eller någon aktivitet. Efter ytterligare fem minuter körde tåget sin väg och vi passagerare (eller nåja, vi som skulle ha varit passagerare) stod som frågetecken. Det dröjde dock inte lång tid innan det kom upp ny information på tavlan om att tåget skulle gå om en halvtimme.

Jag blev rätt irriterad när datorrösten återigen informerade om att tiden hade ändrats, men att tåget skulle kunna komma in senare eller tidigare. Hur kan de ens ha en sådan information när vi redan är försenade mer än en timme? Här kan vi verkligen snacka om att SJ/Trafikverket/de vill reta upp oss och bara vill få kritiken serverad på ett silverfat.

Till slut kom vi iväg och det blev fler förseningar under resans gång, tåg som inte väntade in oss vid tågbyten och en falssettskrikande bebis bakom mig under hela resan, men det är en helt annan historia.

Även om det nu var en jobbig och mindre angelägen start på resan blev jag så otroligt glad när jag till slut klev av tåget. Jag möttes av min familj, fick uppleva kärlek från både tvåbenta och fyrbenta och jag kunde njuta av en riktig skön påsk, där den längsta resan gjordes till mataffärerna i Lyckeby. Inga signalfel, bara trafikljus!